

Van de voorzitter

In de periode van mijn middelengebruik heb ik in de richting van mijn gezin en met name mijn kinderen flinke steken laten vallen. Steken waaraan in mijn herstel aandacht besteed moest worden. De weg van mijn herstel was een periode van hard werken en geconfronteerd worden met de nodige terugvallen; met voor mijn gezinsleden de nodige teleurstellingen. Mijn ex had het er op een gegeven moment helemaal mee gehad, maar met mijn kinderen onderhield ik contact. Door me jarenlang in te zetten voor het belang van de cliënten op lokaal en landelijk niveau en gaande de tijd van nuchter en clean zijn (inmiddels 10 jaar) is de band met mijn kinderen gegroeid. En het resultaat daarvan mag er zijn en daar prijs ik mij gelukkig om. Dat wordt nog eens extra onderstreept als je de rijkdom van een kleinzoon mag ervaren. Een kleinzoon die met zijn tweede naam ook nog eens naar mij vernoemd is. Dit bewijst maar weer eens hoe bijzonder de wegen van

herstel kunnen lopen en ook dat er altijd hoop is op betere tijden.

Hendrik